

### Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά τις αναιρεσεύσεις, το Πρωτοδικείο έκρινε πεπλανημένα ότι η ζημία που επικαλούνται ότι υπέστησαν οφειλόταν στο γεγονός ότι δεν μπόρεσαν να εισαγάγουν μπανάνες ΑΚΕ. Στην πραγματικότητα, οι αναιρεσεύσεις προσήπταν στην Επιτροπή ότι δεν έλαβαν, για τα έτη 1999 και 2000, πιστοποιητικά εισαγωγής μπανανών προελεύσεως τρίτων χωρών, ως απόρροια του δικαϊμάτων τους με βάση την ποσότητα αναφοράς, η οποία είχε υπολογιστεί αποκλειστικά επί των εισαγωγών μπανανών τρίτων χωρών. Οι αναιρεσεύσεις υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη την επιχειρηματολογία τους προς στήριξη του αιτήματός τους περί επιδικάσεως αποζημιώσεως.

### Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση SA GlaxoSmithKline κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-296/03)

(2003/C 213/34)

Με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Ιουλίου 2003, το Conseil d'État (Βέλγιο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ SA GlaxoSmithKline και Βελγικού Δημοσίου που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει η προθεσμία των 90 ημερών, που μπορεί να παραταθεί για 90 ακόμη ημέρες, που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας<sup>(1)</sup>, να θεωρηθεί ως απαρέγκλιτη προθεσμία εμποδίζουσα, μετά την εκπνοή της, τη λήψη οποιασδήποτε νέας αποφάσεως, ακόμα και σε περίπτωση ακυρώσεως μιας πρώτης αποφάσεως που έχει εγκαίρως ληφθεί;

<sup>(1)</sup> ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 8.

### Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 10 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-298/03)

(2003/C 213/35)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. van Beek και G. Valero Jordana, με τόπο επιδόσεων στο

Λουξεμβούργο, άσκησε στις 10 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/22/ΕΟΚ<sup>(1)</sup> του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, για τη διατήρηση αγρίων ζώων στους ζωολογικούς κήπους, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις ως άνω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

### Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου στην οδηγία εξέπνευσε στις 9 Απριλίου 2002.

<sup>(1)</sup> ΕΕ L 94 της 9.4.1999, σ. 24.

### Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-302/03)

(2003/C 213/36)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Michel Van Beek και Roberto Amorosi, άσκησε στις 14 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/22/ΕΚ<sup>(1)</sup> του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, για τη διατήρηση των αγρίων ζώων στους ζωολογικούς κήπους, και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή παρόμοιες διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας